

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroška ulica št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadno vrstice, če se natisne onkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročevanje.

Ob začetku leta vabimo obljudo vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1893 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrt leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlaglje po poštnih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odbor kat. tisk. društva.

Novo leto, stare skrbi.

Na pragu v novo leto, če se človek vpraša, kaj da mu kje prinese novo leto, za to najde odgovor brez večje težave, saj leži njegova sreča več ali manj v njegovih rokah in njemu bode torej novo leto po večjem tako, kakor si ga napravi sam. Drugače pa je v političnem življenji, v življenji ljudstev, v življenji držav. V tem ne more skorej nihče reči, kako se bode v jutro, če je tudi na večer še vse v redu ter se vršijo spremembe v političnem življenji v obče naglo, včasih preneglo.

V naši državi pa imamo vsaj sedaj, kar se tiče vlade, v tem oziru izjemo in ne znamo, če je še smemo biti veseli. Sedanja vlada ali recimo na ravnosti, grof Taaffe se drži sedaj že štirinajsto leto na vrhu, da-si nima za-se nobene stranke. Sedaj išče sicer stalne večine v državnem zboru, toda malo, pa smemo reči, da mu ni v tem resnica. Nam se zdi misel, naj sestavi vlada pravila za stalno večino, malo srečna in nimamo v tako večino, če se tudi zvari kedaj, prav nič zaupanja. Kakor ni prostora za ogenj pa vodo v enem lonci,

prav tako malo gresta liberalcev in konservativcev v eden koš, v eno večino.

Grof Taaffe se drži sicer že od početka te misli, da spravi na noge neko srednjo stranko t. j. na pol liberalno, na pol konservativno, toda v tem ni imel doslej prav nič sreče in če zvari sedaj skupaj iz treh večjih klubov večino, bode mu ta — za srednjo stranko. Za nas pa ni dvoma, da se osnuje brž tudi zoper njo ali poleg nje stranka liberalcev in stranka konservativcev. Vprašanje bode pa tudi le časa, kedaj da se »srednja stranka« potem razsiplje in se nje udje poizgubijo na levo in na desno.

Koliko boljše bi torej bilo, da se grof Taaffe odloči ter stopi popolnem na desno ali če že mora biti, na levo! Ali kakor pravimo, sedaj še njemu to ne kaže in zato se pogaja te dni za novo in kakor se povdarja, stalno večino. Taka večina pa, če še bode nova, stalna ne bode in skrb za novo večino bode — stara. Upajmo pa, da bode vsaj tedaj bolji uspeh iz nje, sedaj pa kaže najbolje, da počakamo, če in kaj bode s »stalno večino«, za katero je toliko popraševanja!

Okrajni zastop Konjiški.

Dne 28. decembra 1892 je imel okrajni zastop Konjiški svoj redni občni zbor. Seslo se je 20 odbor-nikov — manjkalo jih je torej 16. Komaj, da smo bili sklepni.

Za razne okrajne potrebe se bo tudi leta 1893 moralo pobirati 35 % doklade, kakor se je pobiralo leta 1892.

Zrečanom se je izpolnila večletna želja, da se njim je dovolilo 1500 gld. podpore v ta namen, da morejo svojo krajno cesto od g. Bukošeka tje gor do g. Vav-lnerja popraviti in jo spraviti v tak stan, da jo poz-neje prevzame okraj kot okrajno cesto.

V ravnateljstvo okrajne hranilnice se je namesto pok. gosp. nadžupnika Fr. Mikuša izvolil sedajšnji nadžupnik in dekan gosp. Jernej Voh.

Občina Ljubnica je prosila vsled odborovega sklepa dne 7. decembra l. l. c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, naj oskrbi, da bomo imeli med Mislinjem, Vitanjem in Konjicami po svoji okrajni, oziroma državni cesti direktno ali naravno zvezo in sicer z vozom, kajti iz Vitanja priromajo pisma v Konjice skozi Celje in Poličane še le v dveh dneh; in če pošlješ pismo iz Vitanja v sosedni Št. Florijan, potrebuje pismo še več dnij. Naši ljudje iz Vitanja in okolice imajo dan za dnevom opraviti v Konjicah, bodi-si pri c. kr. sodniji, c. kr. davkarji, pri g. notarju, hranilnici, pri gg. odvetnikih itd. ter bi njim bilo silno vstreženo, če bi se mogli na poštne voze po nizki ceni v Konjice voziti. V tem smislu je prosil g. J. Z. okrajni zastop, naj blagovoli enako prošnjo vložiti pri c. kr. poštne ravnateljstvu v Gradcu, pa tako, da zdajšnja poštna zveza med Vitanjem in Celjem ostane, kakoršna je. Ta predlog je okrajni zastop soglasno sprejel. Dostavljam, da je napčena bojazen nekega sosednega župana, ki se ni upal podpirati prošnje Ljubniške občine v tej zadevi, češ, »da ne bi Konjiška pošta hotela plačevati stroškov za vožnjo med Konjicami in Vitanjem«. V tolažbo našim sosedom, ki bi brez dvoma prav pogostoma posedali na poštni voz v Konjice in domu, povemo, da Konjiška pošta sploh krajcarja ne bo plačevala za to poštno zvezo. To je stvar cesarskega poštne ravnateljstva v Gradcu, ne pa Konjiške pošte. Škode ne bi pri tem nihče imel, ker se prošnja tako glasi, da naj zdajšnja poštna zveza med Vitanjem in Celjem ostane in zraven te zveze naj se vpelje še nova med Mislinjem, Vitanjem in Konjicami. Tako smo sklenili v Ljubniškem občinskem odboru in tako zopet v seji okrajnega zastopa.

Govorilo se je v tej seji se vé da tudi o novo otvorjeni železnici med Poličanami in Konjicami. Nejevolje zaradi te železnice je bilo že mnogo; posebno občanom na severozapadni strani od Konjic ne gre v glavo, da so morali in bojo zopet v prihodnje vlagati po 11 % za to železnico, od katere bodo imeli le malo ali celo nobenega dobička. V pojasnilo omenjam, da so znašale okrajne doklade l. 1891 24 % — leta 1892 pa so se zaradi imenovane proge zvišale na 35 %. Upanje pa vendar imamo, da ne bo okraj toliko trpel zavoljo te železnice, kakor smo se poprej bali. Že zdaj se je promet z ljudmi in blagom na železni cesti precej razvil. Ta promet bo še živalnejši, ako se zniža voznina za blago, posebno pa, če se železnična proga potegne preko Zreč in Vitanja v Št. Florijan v Dolcu. Po mojih mislih bi bilo umestno, da vse občine tega okraja podpirajo vlogo občine Zreče, ki želi, naj se železnica kar nadaljuje. Tudi prelaganje v Poličanah ni tako hudo, kakor se je mislilo poprej. Vsak tovorni voz južne železnice se zamore v Poličanah kaj lahko spraviti na ta ozki tir. In če boš hotel v Vitanji naložiti vagon lesa ter ga poslati v Zagreb ali Trst, ti družega ni treba, kakor da naročiš v Poličanah, naj ti tak voz pošljejo v Vitanje. Naj še pristavim, da zgradba te ozkotirne železnice iz Poličan do Konjic je stala okoli 350.000 fl., ako bi ne imela dovolj lastnih dohodkov, moral bi Konjiški okraj skrbeti za obresti za 150.000 gld. Okrajni zastop je pa na okrajne stroške moral poplačati zemljišča, ki so se porabila za železnični tir. Če toraj leta 1893 ta železnica ne bo imela dovolj dohodkov, bomo morali leta 1894 doplačevati.

r.

Cerkvene zadeve.

Božič v gradu Konjiškem.

Božični prazniki! Kdo neki ne bi se jih veselil? Kdor

le zamore, hiti o božiču k svojim ljubim in dragim domu. Se svitli naš cesar zapustili so o božiču svoje prestolno mesto Dunaj, da so obiskali svoje drage otroke v Monakovem in v Lichtenegg pri Welsu. Kako omilovanja vredni so pa oni otroci, ki nimajo starišev, kateri bi jim zamogli o božičnih praznikih pripraviti še toliko pičlega veselja! Žal, da štejemo tudi mi v Konjicah preobilo takih otrok, ki morajo v šolo, a nimajo potrebnega oblačila ter pogrešajo tečne hrane. Tem najrevnejšim sirotam naklonil je On, ki skrbi za vrabčica na strehi, dve preblagi krušni materi, kakor si boljših želeti ne morejo. Prvi je zibelka tekla daleč od todi na prebogatem gradu njenega rajnega očeta svetlega kneza Auersperga na Češkem. Od svoje se žive matere navzela se je ta odlična hčerka naroda Češkega prav nježne ljubezni do svojega roda in obéudovanja vrednega spoštovanja do svete katoliške cerkve. Ta preblaga gospa, kneginja Kristijana, rojena princezinja Auersperg, biva s svojim svetlim soprogom knezom Hugonom Verijandom Windisch-Graetz (beri: Vindišgréc) že osmo leto v Konjiškem gradu. Vbožci hodijo tje trumoma pomoči prosit. Višoka gospa daje ob mrzlih zimskih delavnikih po 150 reci: sto petdeseterim učencem in učenkam tukajšnjih šol o poldne tople hrane. Druga njej podobna mati, baronovka Vay, roj. grofica Wurmbrand s Prevrata, deli pa tem siromaškim otrokom dan za dnevom kosček kruha. O božiču prirejate te velike dobrotnice naše mladine ob svojih stroških bogato obloženih »božičnic«. Naj dnes ob kratkem popišem »božičnico«, kakoršno je svetla kneginja Kristijana Windisch-Graetz pripravila letos revnim šolarjem na svojem gradu v Konjicah.

Že pred adventom so imeli krojači in šivilje dovolj posla, da napravijo 25 fantičem in 25 deklicam od vrh glave do nog novih oblačil. Fantje dobili so za na glavo lahkih čamrov, dekleta pa volnenih rutic. Pa tudi na noge revnih otročičev skrbna mati ni pozabila. Naročila je 50 parov zimskih nogovic in ravno toliko parov z usnjem preoblečenih cokel, to je čevljev z lesenimi podplati, kakoršni so ob Pohorji običajni. Da bodo otroci imeli kaj jesti in še svojim starišem, bratom in sestricam kaj deliti, nakupila jim je svetla kneginja štručice, kolačev in sladčic, kakoršnih medicarji po shodih prodajejo. Pod ovenčano in z voščeniimi svečicami razsvetljeno smereko postavila je velike košarice rdečih jabelk in sladkih orehov. V petek pred božično biljo ob 11. uri predpoldne pripelja g. nadučitelj Kapun v grad one srečne otroke, ki so bili kot najrevnejši šolarji odbrani, da prejmejo jim primerjeno oblačilo. Čast. gosp. nadžupnik razloži otrokom pomen božičnega drevesa, ki nas l. spominja »drevesa življenja« v raju ter nam 2. pred oči stavi začetnika življenja Jezusa Kristusa, ki nam je prinesel iz nebes brezštevlnih darov. Po tem nagovoru in po kratki molitvi razdelila je svetla kneginja Kristijana lastnoročno odbranim fantom, kakor deklicam za nje pripravljeno obleko, kneginjina svetla otroka Lujzeta in Hugon delila sta pa obdarovancem kolačev, štručic, jabelk in orehov. Da bi bil pač ti zamogel takrat gledati veselje, s katerim so bogato obloženi otroci hiteli iz bliščeče knežje dvorane na svoj borni dom! Vsak bi bil rad prvi pokazal svojim domačim obilnih darov, katerih je prejel v lepem gradu. Menim, da so še angelji varuhi teh revnih otrok imeli ta dan dovolj posla, predno so vsa ta dobra dela popisali v bukvah življenja.

Nad sveto biljo pripeljali so se na božične praznike s Haasberga v Konjiški grad svetli oče, Hugon knez Windisch-Graetz, njihova hči, princezinja Aleksandrina najstarejši brat našega svetlega kneza in princ Ernest, njegova mati, svetla kneginja Matilda, da bi vsi skupno tu obhajali sv. božične praznike. Tudi tem odličnim gostom